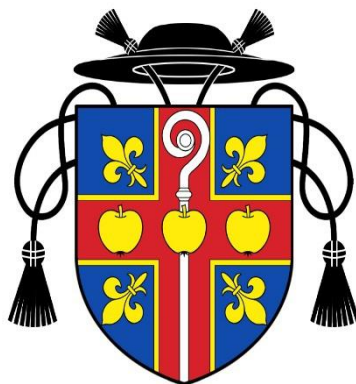

Farní list 117

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Neboť u Boha není nic nemožného.“
(Lk 1, 37)*

Nestrachujte se, ale modlete se

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Duben 2020:

- ***Všeobecný úmysl:*** *Modleme se, aby všichni lidé trpící pod vlivem závislosti našli potřebnou pomoc i ty, kdo by je doprovázeli.*
- ***Národní úmysl:*** *Za ty, kteří podlehli závislosti na drogách, alkoholu, cigaretách, pornografii nebo internetu – ať pod ochranou bl. Mlady najdou cestu ke svobodě.*
- ***Farní úmysl:*** *Za děti malé i větší, které mají být letos u nás pokřtěny a jejich rodiny.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci, první dekáda letošního dubna spadá ještě do doby postní, větší část pak již do doby velikonoční. Letošní postní doba je opravdu výjimečná: mimořádně silným způsobem nás nutí k zamyšlení nad tím, co v našich životech je a není důležité. Proto vám chci v tomto úvodníku nabídnout více myšlenek k zamyšlení, a tak je tento úvodník poněkud delší, než jste zvyklí.

Dost možná nebudeme moci slavit Velikonoce ve společenství farnosti, ale určitě to bude možné v úzkém rodinném společenství. Proto bych zde chtěl připomenout, že ty historicky úplně první Velikonoce při vysvobození z Egypta, prožívali Izraelité „pouze“ v rodinném kruhu. A tato tradice se v podobě rodinné pesachové (sederové) večere

v židovství uchovala dodnes. Slavit Velikonoce jenom v kruhu rodiny jistě není úplně ono, ale může nám to pomoci zaměřit se právě na ten rozměr rodinného slavení a předávání víry v rodině.

Pomíjivost pozemských jistot

Pandemie koronaviru nám důrazným způsobem připomněla pomíjivost našich pozemských jistot. Přišla poměrně nečekaně, velmi nás omezuje a přinesla mnoho nejistoty. Není to ale poprvé, co přišla nějaká poměrně náhlá negativní zpráva, zasahující celý svět nebo přinejmenším celý náš národ. Vzpomeňme na 11. září 2001, povodně v červenci 1997 nebo 21. srpen 1968. S těmito negativními událostmi jsme se vždy dokázali vyrovnat. A nejen to. Dokázaly v nás probudit sounáležitost a snahu si vzájemně pomáhat. S Boží pomocí se dokážeme vyrovnat i s pandemií, ale je jasné, že o něco přijdeme, a že si pomáhat prostě musíme.

V nejistotě ještě více opřeme svou naději o Boha

Pandemie s sebou podobně jako jiné krizové situace přináší určité nejistoty, obavy a strach. Nejistota ovšem není totéž, co strach. Když Pán Ježíš posílal svých dvanáct, nařídil jim, aby „*si na cestu nic nebrali, jen hůl: ani chleba, ani mošnu, ani peníze do opasku, jen opánky na nohy...*“ (Mk 6,8). Podobně líčí evangelista Lukáš vyslání (dva-)-sedmdesát učedníků po dvou do všech míst, kam chtěl Pán Ježíš sám přijít (Lk 10,1-4). Neměli hmotnou jistotu, kterou by jim daly zásoby. Neměli ale ani strach. Mohli se totiž spolehnout na to, že když je Pán Ježíš poslal, tak se o ně i postará.

Podobně moje oblíbená světice Matka Tereza z Kalkaty si rovněž nedělala žádné velké zásoby a spoléhala na to, že když ji Bůh povolal a poslal, tak se i postará. Tím nechci vznášet námitky proti jakýmkoliv rozumným zásobám. Ale chci připomenout, že my křesťané jsme také, a především, *lidmi naděje*. Tři božské ctnosti jsou totiž víra, naděje a láska.

Britský spisovatel Gilbert Keith Chesterton o nich moc hezky píše. Z toho, co píše o ctnosti naděje, vybírám následující: „*Je pravda, že existuje stav mysli, který má co dělat se slibnými vyhlídkami a ránem; ale to není ctnost naděje. Ctnost naděje existuje jen při zemětřesení a zatmění.*“ Snad bychom ho mohli doplnit: „*Ctnost*

(křesťanské) naděje se může projevit jen při zemětřesení, zatmění a pandemii.“

Všechny ty naše lidské prostředky pro boj s pandemií jsou jistě dobré a měli bychom si jich vážit. Dodržovat omezení pohybu, používat roušky, větrat apod. Ale proti strachu to nestačí. **Proti strachu je třeba opřít svou naději o Boha.** Jak nám radí žalmista v Žalmu 55: „*Svou starost hod' na Hospodina a on tě zachová, nikdy nedopustí, aby se viklal spravedlivý.*“ Podobně se píše v prvním listu Petrově (1Pt 5,7): „*Na něj (Boha) hod'te všechnu svou starost, vždyť jemu na vás záleží.*“ Jak se krásně píše v 6. kapitole listu Židům, v naději máme „*bezpečnou a pevnou kotvu pro duši*“, která proniká až do nebeské velesvatyně, „*kam pro nás jako předchůdce vstoupil Ježíš*“. Mohu vám tedy všem přát spolu s apoštolem Pavlem: „*A Bůh, dárce naděje, ať vás naplní samou radostí i pokojem ve víře, abyste prospívali v naději s mocnou pomocí Ducha svatého*“ (Řím 15,13). Ocitneme-li se tedy ve strachu, prosme tedy směle samotného Ducha svatého o posílení naší naděje.

Velikonoce jsou svátky svobody, vysvobození z otročení modlám a hříchu. Jsou to svátky vykročení na cestu s Bohem do zaslíbené země, kdy sice nemáme jistotu, co přinese další den, ale zato máme jistotu, že Pán Ježíš bude s námi „*po všechny dny až do konce světa*“ (Mt 28,20).

Pomáhejme si

I když nám koronavirus přidal řadu starostí, nezapomínejme na druhé, podle svých možností se jim snažme pomáhat. Pamatujme prosím zvláště na ty, kdo žijí osamoceně. Člověku, který je celý den doma sám, se mohou hlavou honit všelijaké myšlenky. Když mu zavoláme nebo se mu ozveme jinou cestou, určitě ho to potěší. Pamatujme na slova našeho Pána: „*Cokoliv jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratrů, pro mne jste udělali*“ (Mt 25,40).

Bud'me rozumně opatrní

Co možná nevíte, je fakt, že už v Mojžíšově zákoně bychom našli určitá přikázání, která bychom z dnešního pohledu mohli označit jako „*bezpečnostní*“ nebo „*hygienická*“. Rozumná hygienická opatření jsou tedy zcela v duchu Bible i naší víry. Čili opatření dělejme a dodržujme, ale především prosme o pomoc Boha a svěřujme se mu se vším,

co prožíváme. On jako ten nejlepší Otec na nás má vždycky čas. Naši předkové dokázali tento postoj hezky shrnout třeba do těchto přísloví: „Člověče přičiň se, Pán Bůh ti pomůže“ nebo „V Boha doufej a sám foukej“.

Modleme se za sebe navzájem i za celý svět

Modlitba má být neodmyslitelnou součástí života každého křesťana. Krásně se to vyjadřuje v listu Jakubově: „*Vede se někomu z vás špatně? Ať se modlí! Má někdo radost? Ať zpívá Bohu chvály!... Mnoho zmůže a velmi je účinná modlitba spravedlivého!*“ (Jak 5,13.16). Syrská katolička (a mystička) Myrna Nazzour říká, že jí Pán Ježíš jednou pověděl tato slova: „*Do každého slova vaší modlitby vložím kapku své krve, kterou jsem prolil za obrácení hříšníků.*“ Krásněji se to snad ani vyjádřit nedá.

Bůh na naše modlitby čeká a jistě je slyší. My křesťané jsme povoláni být svědky Kristovými. Tedy i svědky naděje, kterou On přinesl. S tím souvisí i naše poslání modlit se i za ty, kterým naděje schází, za ty, kdo jsou „v první linii“ boje proti pandemii, za umírající i za ty, kdo ztratili své blízké. Ostatně jako platilo vždy – měli bychom se modlit za celý svět. V této souvislosti si dovoluji zvláště připomenout modlitbu živého růžence za odvrácení pandemie, konanou na výzvu papeže Františka denně ve 20 hodin.

Svatý Pavel nás nabádá (1 Sol 5,17-18): „*Bez přestání se modlete. Ve všech životních podmínkách děkujte Bohu. Tak to Bůh pro vás chce v Kristu Ježíši.*“ Celý svět je nám Bohem darován a má nám pomáhat v tom, abychom prožívali láskyplné vztahy k Bohu i k lidem. Není to úplně jednoduché, ale učme se v každodenním shonu najít si chvílku proto, abychom si uvědomili, čím vším nás Bůh obdarovává a poděkovali Mu za to.

Postní doba je dobou kajcnosti

Postní doba má výrazně kající charakter, jak je dobře vidět třeba na Popeleční středu. Proto vás tímto všechny prosím o odpuštění všeho, čím jsem vám jakýmkoliv způsobem ublížil nebo vás zklamal.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ V době psaní tohoto článku (23.3.) je možná pouze individuální duchovní péče.
- ⇒ Mše sv. bude duchovní správce celebrovat bez účasti lidu na zadané úmysly do doby, než se uvolní epidemiologická opatření; poté dle pokynů diecézního biskupa; i po dílčím uvolnění může dojít k odchýlnému pořadu bohoslužeb, zvláště nedělních
- ⇒ Obdobně i křížové cesty, setkání na faře apod. se mohou začít konat teprve v případě uvolnění opatření
- ⇒ Sledujte prosím farní webové stránky.
- ⇒ Radio Proglas vysílá v pracovních dnech vždy od 10 hod. cyklus katechezí pro děti 1. stupně ZŠ, který může do určité míry nahradit výuku náboženství ve škole. Doporučujeme zvláště pro děti z 3. třídy. V pondělí se vysílá katecheze pro 1. třídu, v úterý pro 2. třídu atd. až v pátek katecheze pro 5. třídu.
- ⇒ 3. 4. (pátek) pastorece nemocných (Nížkov) – podle situace a předchozí domluvy s rodinami nemocných; od 17:00 tichá adorace a sv. smíření; od 17:30 křížová cesta vedená ministranty (pouze v případě uvolnění opatření)
- ⇒ 4. 4. (sobota) NEBUDE Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové; pokud by již byla možná mše sv. s účastí lidu, pak se začátkem již v 7:00 hod.
- ⇒ 5. 4. (Květná neděle) ?? 14-16 rozšířená příležitost ke sv. smíření: nejlépe; ?od 17 hod. křížová cesta
- ⇒ 8. 4. (středa) pastorece nemocných (Buková)
- ⇒ 9. 4. (Zelený čtvrtek) – ?večer mše sv. na památku Večeře Páně, poté adorace do 22 hod.
- ⇒ 10. 4. (Velký pátek) – den přísného postu; dopoledne pastorece nemocných (Poděšín + Sirákov) podle situace a předchozí domluvy s rodinami nemocných; pokud to dovolí situace od 15 hod. křížová cesta, pak Velkopáteční obřady, po nich adorace
- ⇒ 11. 4. (Bílá sobota) – adorace; pokud to dovolí situace večer od 20:30 vigilie Zmrtvýchvstání Páně
- ⇒ 12. 4. (Neděle Zmrtvýchvstání Páně) – „neděle nedělí“
- ⇒ 13. 4. (Pondělí velikonoční) – mše sv. pouze v Nížkově v 8:30 (pokud to dovolí situace)

- ⇒ 17. 4. Neděle Božího milosrdenství
- ⇒ 26. 4. (3. neděle velikonoční) – nížkovská pout' (mše sv. – pokud budou možné s účastí lidu - pouze v Nížkově);
- ⇒ **kostnice bude o letošní pouti uzavřena**

Výhled do května a června:

- ⇒ 5. 5. (úterý) - mše sv. a májová pobožnost v Bukové
- ⇒ 12. 5. (úterý) - mše sv. a májová pobožnost v Poděšíně
- ⇒ 19. 5. (úterý) - mše sv. a májová pobožnost v Rosičce
- ⇒ 23. 5. (sobota) – Diecézní setkání dětí v Hradci Králové – ZRUŠENO
- ⇒ 26. 5. (úterý) - mše sv. a májová pobožnost v Sirákově
- ⇒ 28. 5. (čtvrtek) - mše sv. a májová pobožnost ve Špinově
- ⇒ 5. 6. (pátek) – Noc kostelů
- ⇒ 7. 6. (neděle) – 1. sv. přijímání dětí v naší farnosti
- ⇒ 14. 6. (neděle) – Slavnost Těla a krve Páně, mše sv. v 8:30 a v 18 hod.(!!) v Nížkově
- ⇒ 27. 6. (čtvrtek) – farní odpoledne na závěr školního roku

Rád bych ujistil všechny farníky, že na vás denně myslím v modlitbě.

❖ **Úklid fary:** 4. 4. Sobotková Monika; 25. 4. Bruknerová Alena

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Spory s přáteli

Moje drahá milá dcerko,

všichni přátelé se na sebe čas od času rozzlobí. Hněv ale můžeš dát najevo buď dobrým, nebo špatným způsobem. Když máš zlost, ze všeho nejdřív bys měla přijít ke mně, svému Králi, a říct mi, proč se zlobíš. Potom se modli za člověka, na kterého se hněváš. Pokud se budeš modlit za svého kamaráda, pomohu Ti mít srdce Princezny. Pomohu Ti mluvit s Tvým kamarádem upřímně a vlídně. Když na sebe lidé křičí a říkají si slova, která bolí, trhá mi to srdce a nikomu

to neprospívá. Pokud jsi řekla svému kamarádovi něco nehezkého, ještě dnes za ním zajdi a popros ho o odpuštění.

S láskou Tvůj Král, který vždy říká pravdu láskyplným způsobem
„Pláství medu je řeč vlídná, lahodou duši a uzdravením kostem.“

Nauč mě mluvit vlídně

Milý Bože, odpust mi, že někdy bývám na své přátele a rodinu nepřijemná. Tolik bych si přála jednat víc jako tvoje dcera. Prosím, pomoz mi mluvit vlídně, a přesto být upřímná ve svých pocitech. Děkuju Ti, že jsi mi vždy nablízku, abys mi pomohl. V Ježíšově jménu. Amen.

Malé milované Princezně - S. R. Shepherd

Okénko (nejen) pro mládež

POSELSTVÍ PAPEŽE FRANTIŠKA K 35. SVĚTOVÉMU DNI MLÁDEŽE

Vzhledem k současné situaci se neuskuteční pravidelná Diecézní setkání mládeže před Květnou nedělí. P. Kamil Strak, ředitel Sekce pro mládež ČBK, zdraví ve videu všechny mladé z celé republiky a zve je ke společné modlitbě a k pomoci potřebným v současné složité situaci. Mladí se mohou připojit k Týdnu modliteb za mládež (30.3. – 5.4.2020) nebo k modlitbě za Celostátní setkání mládeže, které se má uskutečnit příští rok (10. – 15. 8. 2021) v Hradci Králové.

Papež František vydal poselství mladým k 35. světovému dni mládeže, který bývá každý rok na Květnou neděli. Letošním mottem je verš z Lukášova evangelia: „Mládenče, pravím ti, vstaň!“ (srov. Lk.7,14) Vzhledem k současné situaci si mladí mohou vytvořit společenství například přes sociální sítě, kde se mohou společně sdílet, přemýšlet, diskutovat nad slovy tohoto úryvku z Bible.

Již v dokumentu *Christus Vivit* v článku 20 papež použil výše zmíněný Biblický verš: „Jestliže jsi ztratil vnitřní sílu, sny, nadšení, naději a velkorysost, přistupuje k tobě Ježíš, jako přistoupil k mrtvému synu jedné vdovy, a vši mocí svého vzkříšení tě vybízí: „Mládenče, pravím ti, vstaň!“

Vidět bolest a smrt

V úryvku z Lukášova evangelia Ježíš spatřil v pohřebním průvodu tvář ženy, které zemřel jediný syn, kterého měla. Ježíšův pohled vyvolal setkání, pramen nového života. Papež vyzývá mladé k zamyšlení nad těmito otázkami: „Jaký je můj pohled? Dívám se očima pozornýma, nebo jako když rychle projíždím tisíce fotek ve svém mobilu nebo profily na sociálních sítích?“ Dále pokračuje: „Často se stáváme svědky mnoha událostí, aniž bychom je ale skutečně prožili! Naše první reakce bývá taková, že si situaci zachycujeme na mobilní telefon, ale zapomínáme se podívat do očí zúčastněných lidí.“

Mít soucit

Ježíš bere na sebe těžkosti druhého člověka a účastní se toho, co prožívá druhý člověk. Bolest ženy z verše Lukášova evangelia se stává Jeho bolestí. Smrt jejího syna je Jeho smrtí. Při mnoha katastrofách lze vidět řadu mladých dobrovolníků, kteří chtějí pomoc. V tom je vidět, že mladí mají schopnost slyšet křik země. Papež František proto vzkazuje mladým: „Drazí mladí, nenechte si vzít tuto vnímavost! Ať stále slyšíte sténání těch, kdo trpí; nechte se dojmout těmi, kteří v dnešním světě pláčou a umírají.“

Přistoupit a „dotknout se“

Ježíš v pohřebním průvodu přistupuje k zúčastněným a dotýká se jich. Vyjadřuje jim blízkost v době beznaděje a sklíčenosti. Vy mladí, můžete po vzoru Ježíše předávat Boží něhu lidem ve vašem okolí, především hladovým, žízňivým, nemocným nebo vězněným. Také vašim přátelům, kteří jsou vnitřně mrtví, ztratili víru nebo naději.

Můžete k nim přistoupit, dotknout se jich a jako Ježíš jim předat život a světlo do jejich života.

„Mládenče, pravím ti, vstaň!“

Ježíš mluví k tobě, ke mně, ke každému z nás a říká: „Vstaň!“ Víme dobře, že také my křesťané padáme a musíme stále znovu vstávat. Ten, kdo nejde po cestě vpřed, sice neupadne, avšak ani se nikam neposune. Proto je potřeba přijmout Kristův zásah a uvěřit v Boha. Prvním krokem je přijmout, že máme vstát. Nový život, který nám On dá, bude dobrý a hodný žití, protože bude podepřen Tím, který nás doprovodí také v budoucnu, aniž by nás opustil, pomůže nám prožít tento náš život důstojným a plodným způsobem. V těžkých chvílích pravděpodobně mnozí z vás uslyšíte opakovat „magická“ slova, která jsou dnes v módě a která by měla vše vyřešit: „Musíš věřit sám v sebe.“ „Musíš najít zdroj uvnitř sebe.“ „Musíš si uvědomit svoji pozitivní energii.“ ... Ale tohle všechno jsou pouhá slova a na toho, kdo je opravdu „vnitřně mrtvý“, nefungují. Slovo Kristovo má jinou váhu, je nekonečně větší. Je to slovo božské a stvořitelské, které samo může vrátit život tam, kde vyhasl.

Nový život „vzkříšených“

První reakcí člověka, kterého se Kristus dotkl a kterého vrátil k životu, je vyjádřit se, dát beze strachu a bez komplexů najevo to, co má uvnitř, svoji osobitost, svá přání, své potřeby, své sny. Možná to před tím nikdy neudělal, byl přesvědčen o tom, že ho nikdo nemůže pochopit!

Dnes jsme často „připojeni“, ale nekomunikujeme. Není-li užívání elektronických zařízení vyvážené, může způsobit to, že budeme stále přilepeni na obrazovku. Tímto poselstvím bych také s vámi mladými chtěl dosáhnout kulturního obratu, a to tímto Ježíšovým Vstaň! Nechme v kultuře, která si žádá mladé lidi izolované a stažené do virtuálních světů, kolovat toto Ježíšovo slovo Vstaň! Je to pozvání k realitě, která jde za hranici virtuálního světa. To neznamená opovrhovat

technologií, ale užívat ji jako prostředek, a ne jako cíl. Vstaň znamená také sni, riskuj, usiluj o změnu světa, znovu probud' svoje přání, pozoruj nebe, hvězdy, svět kolem sebe. „Vstaň a staň se tím, čím jsi!“ Díky tomuto poselství mnoho vyhaslých tváří mladých lidí kolem nás ožije a stanou se krásnějšími než jakákoliv virtuální realita.

Drazí mladí lidé, jaké jsou vaše touhy a vaše sny? Dejte jim vyjít najevo a skrze ně nabídněte světu, církvi a dalším mladým lidem něco krásného na poli duchovním, uměleckém a společenském. Opakuji vám ve svém mateřském jazyce: hagan lio! Nechte se slyšet!

Žehnám vaší cestě. A vy se prosím za mě nezapomeňte modlit.

papež František

<https://www.signaly.cz/clanek/smagazin/203/poselstvi-papeze-frantiska-k-35-svetovemu-dni-mladeze>

Okénko (nejen) pro seniory: Víra – co víra je a co není

VÍRA OBECNĚ

Víra jako lidský čin znamená spolehnout se, důvěrné přiblížení. Je to vztah, který je navzájem otevřený, ve kterém je minimum obranných postojů a minimum nedůvěry. Víra úzce souvisí s láskou – snadno věřím tomu, kdo miluje mne a koho miluji já. Víra je rozhodnutí zařadit svůj život podle (výše zmíněných) zjištěných skutečností.

Jak se ale tato obecně lidská schopnost chápe v křesťanství? Nejdříve odpovíme negativně – tedy co křesťanská víra není...

CO VÍRA NENÍ:

- přesvědčení, že "něco musí být", že "je něco nad námi", že "jsou věci mezi nebem a zemí"
- víra v jakési kosmické síly, které třeba někdo nazývá bohem
- přesvědčení o nějaké vyšší či nejvyšší spravedlnosti, která nedovolí světu upadnout do naprostého chaosu

- provozování jakýchkoliv náboženských rituů proto, "abych měl štěstí", "aby se to povedlo", "protože se to tak u nás doma vždy dělalo", atd.
- pouhá teoretická znalost obsahu jakékoliv věrouky, bez osobního rozhodnutí přijmout ji za svou.

Tím, co je zde řečeno, nejsou ovšem nijak hodnoceny postoje lidí, kteří křesťanskou víru nemají. Právem se totiž řada lidí, kteří nejsou příslušníky žádného známého náboženství, brání označení "ateista", "nevěrec", "materialista". Většina z nich opravdu nějakou víru má a dokázali by jí více či méně popsat. Nám jde ale o to vyjádřit jasně, čím se rozumí víra ve smyslu víry křesťanské.

V CO VĚŘÍ KŘESŤANÉ

Víra v transcendentního, tedy vše přesahujícího, Boha je základním předpokladem, ne však úplným základním obsahem víry křesťana.

- Křesťané věří, že Bůh je Láska, který se s člověkem chce dělit o své štěstí.
- Křesťané věří, že Ježíš Kristus je spasitel (tedy ten, kdo nás zachraňuje z moci zla pro Boha), že tento Ježíš je synem Božím, který těm, kdo v něho uvěřili, dává svého svatého Ducha a účast na svém životě.
- Křesťan věří v Boha Otce, jeho syna Ježíše a Ducha svatého a tyto tři vyznává jako jednoho Boha ve třech osobách – Trojici.

*Převzato z: www.vira.cz, autor Mgr. Aleš opatrný
vybrala Jana Vosmeková*

Inspirace ke svatosti

Svatá Marie Egypťská

Kdy žila: 5. století

Liturgický svátek: 1. 4.

Stupeň slavení: připomínka

Příběh Marie Egypťské trochu připomíná příběh Marie Magdalény.

Ve 4. století se narodilo v Egyptě malé děvčátko se jménem Marie. Marie postupně rostla a už ve dvanácti letech z ní byla překrásná dívka.

Ač vyrůstala v milované rodině, rozhodla se uprchnout z domu do Alexandrie a stát se kurtizánou. Využívala svou krásu a nabízela mužům své tělo. Ani ne tak pro peníze (živila se také jako pradlena), ale spíše pro své vlastní potěšení.

Jednoho dne se rozhodla ze zvědavosti vyplout do Jeruzaléma na svátek Povýšení svatého kříže. Důvodem bylo, že chtěla využít příležitosti, aby mohla svést mnoho mladých mužů. Po příjezdu do Jeruzaléma šla navštívit chrám, ale nemohla do něj vstoupit. Tajemná síla ji tlačila ven a nedovolila jí dostat se ke svatému kříži. Přes veškerou snahu nakonec zůstala vyčerpaná před branami chrámu. A tehdy poprvé pochopila velikost svých hříchů a bídu, do které svoji duši dostala. Poznala, jak moc se Bohu vzdálila a upřímně litovala hříchů, kterých se dopustila.

Nad sebou si všimla obrazu Matky Boží a začala ji hned prosit: „Matko Boží, nejsem hodna pro svou nečistotu k Tobě ani pohlédnout, ale slychala jsem, že jsi matkou milosrdenství a útočištěm hříšníků a že Tvůj božský Syn, jenž se z Tebe narodil, stal se člověkem, aby hříšníky volal k pokání. Prosím, ujmí se mne a vyžádej mi milost, abych mohla vstoupit do chrámu a uctít svatý kříž. Bude-li mi to dovoleno, půjdu oplakávat své hříchy kamkoli mi přikážeš.“

Po upřímné modlitbě se rozhodla znovu zkusit vejít do chrámu, tentokrát jí nic nebránilo. Po odchodu z chrámu vnímala volání svého srdce, aby opustila svůj život a vydala se na poušť. Ještě ten den si koupila tři chleby a vyšla na cestu. Na poušti žila 47 let. Rok před svojí smrtí se na poušti setkala s otcem Zosimem, kterému svěřila svůj příběh a který také její příběh dál po její smrti vyprávěl.

„iZIDOOR“

Mše svaté s intencemi v dubnu 2020

Středa 1. dubna	Za členku Modliteb matek Marii Pojmanovou a na úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 2. dubna	Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 3. dubna	Za Vladimíra Kašpárka, manželku, její dvě sestry a za rodiče Eliášovy, syna Josefa, dcery Alenu a Marii a zetě Josefa a duše v očistci
Sobota 4. dubna	Za Jana a Antonii Laštovičkovy, zemřelé děti, snachu, zetě a rodiče
Neděle 5. dubna Květná neděle	<ul style="list-style-type: none">○ Za Josefa Němce, vnuka Miloše Augustina a živé i zemřelé těchto rodin a duše v očistci○ Za farnost○ (Sirákov) Za Vladimíra Novotného, rodiče Rudolfa a Marii Zvoníkovy
Pondělí 6. dubna	Za Marii Pojmanovou, manžela, sourozence a duše v očistci
Úterý 7. dubna	Za Zdeňka Bublána, matku, bratra, Josefa Šimanovského, rodiče a rod Kopeckých a Jarošů
Středa 8. dubna	Za Marii Hoškovu a syna Miloslava
Čtvrtek 9. dubna Zelený čtvrtek	Za kněze, kteří sloužili a slouží v naší farnosti
Pátek 10. dubna Velký pátek – památka Umučení Páně	Velkopáteční obřady
Sobota 11. dubna Slavnost zmrtvýchvstání Páně- vigilie	Za nově pokřtěné a za ty, kdo se na křest připravují
Neděle 12. dubna Slavnost zmrtvýchvstání Páně	<ul style="list-style-type: none">○ Za Josefa Franka a za duše v očistci○ Za farnost○ (Sirákov) Za Věru Roseckou a Josefa Roseckého, Václava Nováka a celý rod

Pondělí 13. dubna	Za Bohuslavu Filipovou, Jana a Ludmilu Pospíchalovy a celou přízeň
Úterý 14. dubna	Za dar víry pro děti a mládež
Středa 15. dubna	Za Františka Toufara, rodiče, rodiče Kolouchovy a celou živou i zemřelou přízeň
Čtvrtek 16. dubna Zelený čtvrtek	Za Františka Dočekala, oboje rodiče, rodinu Dočekalovu a duše v očistci
Pátek 17. dubna	Na poděkování za 50 let společného života
Sobota 18. dubna	Za živé a zemřelé obyvatele DPŽ Nížkov a jejich rodiny
Neděle 19. dubna 2. neděle velikonoční	<ul style="list-style-type: none"> ○ Za farnost ○ Za Milana Zvolánka, jeho rodiče, rodiče Tonarovy, za živou i zemřelou přízeň a duše v očistci ○ (Sirákov) Za Jana a Marii Landsmanovy, manžele Kubíčkovy, živé a zemřelé členy těchto rodin a duše v očistci
Pondělí 20. dubna Velikonoční pondělí	Na poděkování za 50 let společného života a za zdraví i požehnání pro celou rodinu
Úterý 21. dubna	Za rodinu Perníčkovu, Němcovu, Havlíčkovu a dar zdraví pro celou přízeň
Středa 22. dubna	Za Vojtěcha Baumruka a živou i zemřelou rodinu
Čtvrtek 23. dubna Svátek sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka, hlavního patrona pražské diecéze	Na poděkování za 50 let společného života a prosbu o Boží ochranu a zdraví pro celou rodinu
Pátek 24. dubna	Za Jaroslava Baumruka, Vlastu a Stanislava Bártovy a Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou přízeň

Sobota 25. dubna Svátek sv. Marka, evangelisty	Za zemřelého kněze Arnošta Jílka
Neděle 26. dubna 3. neděle velikonoční Titulární slavnost kostela v Nížkově (pouť)	<ul style="list-style-type: none"> ○ Za farnost ○ Za Marii a Josefa Pojmanovy, oboje rodiče, sourozence a duše v očistci ○ Za všechny, kdo o pouti přicházeli do nízkovského kostela.
Pondělí 27. dubna	Za Janu Švomovu, živou i zemřelou rodinu a osoby žijící na okraji společnosti
Úterý 28. dubna	Na poděkování za přijaté milosti s prosbou o Boží požehnání pro celou rodinu
Středa 29. dubna Památka sv. Kateřiny Sienské, panny a učitelky církve	Za rodiče Velínovy, Kučerovy, 2 syny a duše v očistci. Poděkování za dar zdraví a Boží požehnání pro celou rodinu
Čtvrtek 30. dubna	Za Karla Zikmunda, rodiče, sourozence, manžele Tichých, Blehovi, Josefa Sládka a duše v očistci

Změny vyhrazeny

Tabulka lektorů na duben 2020

NE	12	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Bukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Bukner Jakub	8:30	Vlčková P.
PO	13			Jindrová V.		
ÚT	14			Bártová J.		
ST	15			Laštovičková M.		
ČT	16			Chromá H.		
PÁ	17					
SO	18					

NE	19	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Eliáš B	8:30	Vlčková N.
PO	20			Jindrová V.		
ÚT	21			Bártová J.		
ST	22			Holcmanová Z.		
ČT	23			Chromá H.		
PÁ	24					
SO	25					
NE	26	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Vlčková P.
PO	27			Jindrová V.		
ÚT	28			Bártová J.		
ST	29			Laštovičková M.		
ČT	30			Chromá H.		

Zdena Holcmanová

Pro zasmání

Farář potká muže ze své obce, který tu a tam pije přes míru." Potěšilo mě, že jsem vás včera zase jednou viděl na večerní mši svaté." Muž se udiveně zeptá: „Takže v kostele jsem byl taky?"

Dva kluci jdou domů z nedělní školy a oba mají plnou hlavu přemýšlení o věcech, které se dnes dozvěděli. Jeden nakonec povídá: "Co myslíš, jak to je s tím ďáblem, o kterém dnes páter mluvil?" Druhý zamyšleně odpověděl: "Víš, jak to bylo s Ježíškem a Mikulášem, určitě to bude zase tvůj táta."

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

Modlitba

Spojme se nyní se všemi věřícími v Evropě v (této) modlitbě

Spojme se v této složité době, kdy čelíme pandemii COVID-19, ve společné modlitbě. Můžeme se modlit například tuto modlitbu:

Všemohoucí a milosrdný Bože Otče, Stvořiteli světa,
který jsi z lásky k nám poslal na svět svého Syna jako lékaře duše i těla,
shlédni na své děti, které se na Tebe obracejí
v této obtížné době plné dezorientace a obav
v mnoha místech Evropy i světa
a hledají sílu, spásu a úlevu.

Osvobod' nás od nemoci a strachu,
uzdrav naše nemocné, utěš jejich rodiny,
dej moudrost hlavám státu,
dej sílu a odměnu našim lékařům,
zdravotníkům a dobrovolníkům,
dej věčný život zesnulým.

Neopust' nás v dobách zkoušky,
ale vysvobod' nás ode všeho zlého.

O toto prosíme Tebe,
který se Synem a Duchem Svatým
žiješ a kraluješ na věky věků.

Amen.

Maria, matko uzdravení a naděje,
přimlouvej se za nás!

*Pod výzvou jsou podepsáni předsedové institucí zastupujících biskupské
konference evropských zemí, zdroj: www.vira.cz*

Proč na mé modlitby nepřichází žádná odpověď?

Někdy se zdá, že Bůh mlčí. Modlitba ti pak může připadat jako mluvení do zdi. Může to přinést různé pochybnosti: „Co když mě Bůh neslyší?“ „Co když žádný Bůh není?“ Je normální klást takové otázky. Můžeš o nich mluvit se svým duchovním vůdcem a můžeš tyto otázky také předložit Bohu v modlitbě. Je důležité, abys věděl/a, že Bůh má svůj vlastní způsob komunikace. Je to on, kdo rozhoduje, kdy a jak něco řekne, ne ty – bez ohledu na to, jak moc si přeješ mít vše ve svých rukou.

VYTRVALOST A VÍRA

I když se zdá, jako by se v modlitbě nic nedělo, je důležité vytrvat a neztrácet víru. I největší světci měli období, kdy se jim zdálo, že je Bůh opustil. Popisovali svou modlitbu v těchto obdobích jako vyprahlou a otupělou. Bůh se zdál být velmi daleko. Jejich myšlenky se potulovaly všude možně. Přesto vytrvali ve své lásce k Bohu a dál se modlili. Věděli, že Bůh je s nimi a že ho budou znovu zakoušet, až jej budou skutečně potřebovat.

Bůh je vždycky s tebou, i když jeho přítomnost necítíš. Není vždy jednoduché věřit. I když jsi hodně disciplinovaný/á a modlíš se každý den, může být těžké vytrvat, když prožíváš období vyprahlosti v modlitbě. Neměli bychom však být jako rozmazlené děti. Takle období nám říkají, že nemůžeme dostat všechno, co chceme. Nezáleží na tom, jestli se cítíme při modlitbě dobře, ale jestli jsme oddaní a věrní Bohu. On je vždy věrný nám.

O TOHLE JSEM ALE NEPROSI/LA!

Někdy ti může připadat, že Bůh na tvou modlitbu neodpovídá. Pravděpodobně dokážeš přijít na to, proč Bůh nevyslyšel tvou prosbu, aby se tvůj soused, který odmítl ztlumit muziku, skácel mrtvý k zemi.

Proč tě ale nevyslyšel, když jsi prosil/a za to, aby uzdravil tvou tetu? Je to dobrá otázka, ale odpověď není jednoduchá. Bůh může dělat zázraky, to znamená překonávat běžné zákonitosti přírody (proto jsou zázraky nadpřirozené). A Bůh chce, abychom v něj měli takovou víru, že budeme mít odvahu prosit ho o zázraky. Papež František nám připomněl, že Ježíš sám nám řekl, abychom „prosili“ a „tloukli na dveře“, a dokonce „obtěžovali“ Boha s důvěrou v jeho lásku k nám. Naše modlitby, řekl papež, musí vyjadřovat „potřebu a jistotu“ (HOMILIE, 6. PROSINCE 2013). Jestliže Bůh chce, abychom se modlili, a slyší všechny naše modlitby, tak proč nám nedá všechno, oč jej prosíme? Sv. Jakub píše: „*Prosíte, a (nic) nedostáváte, protože prosíte špatně: chcete to potom rozplývat na své rozkoše*“ (JAK 4,3). Jinými slovy, Bůh nám občas nedá to, oč jej prosíme, protože prosíme špatně nebo o špatné věci. Nemůžeme Boha využívat pro své vlastní potřeby. I když jsou naše úmysly dobré, nevíme, co je podle něj to nejlepší.

SPRÁVNÝ POSTOJ

Modlitba začíná naprostou důvěrou v Boha. Musíme se modlit stejně jako Ježíš: „*Ne má vůle at' se stane, ale tvá*“ (LK 22,42). Modlitba není jen prosba o něco, co potřebujeme my nebo někdo jiný, je to především budování tvého vztahu s Bohem, hledání jeho vůle a důvěra, že on ví, co je nejlepší. Jestliže Boha milujeme, jak můžeme prosit o něco, co je proti jeho vůli? Sv. Jan řekl: „*V tom je ta naše radostná důvěra v Boha, že nás vyslyší, když ho prosíme o něco, co je shodné s jeho vůlí*“ (1 JAN 5,14).

TEMNÁ NOC DUŠE

Sv. Jan od Kříže (+1591) napsal knihu o své zkušenosti s modlitbou. Nehledal pouze své pozemské štěstí, ale chtěl být jenom s Bohem. Proto psal o cestě, kterou jeho duše musela projít, aby se mohla s Bohem sjednotit. Nebyla to snadná cesta. Musel projít mnoha těžkostmi, než se skutečně s Bohem setkal. Proto Jan mluvil o „temné noci duše“. Pomocí své vytrvalosti a nepolevující důvěry v Boha

nakonec dosáhl svého cíle. Blahoslavená Matka Tereza a někteří světci zažívali něco podobného. Přesto zůstali Bohu věrní, protože hluboko uvnitř věděli, že Boží láska je pro ně v životě tím nejdůležitějším.

Někdy se zdá, že Bůh mlčí nebo je vzdálený. Pokud vytrváš v modlitbě a důvěře v Boha, on tě nezklame.

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem (str. 230–231), upraveno
Marie Bruknerová

Přežít nebo prožít mši svatou

Čtení z Bible

Hlavní část bohoslužby slova tvoří čtení z Písma svatého. Je to chvíle, kdy Bůh sám mluví ke svému lidu. Zjevuje nám tajemství vykoupení i spásy a nabízí nám duchovní pokrm. Již v 5. st. se začínají objevovat první lekcionáře. I když jsou biblická čtení někdy dlouhá a obtížně srozumitelná není radno je prospat. Vždyť sám Kristus je přítomen ve svém slově. Kristus dosud hlásá radostnou zvěst. To mluví on, když se předčítá Písmo. A proto se má celá bohoslužba slova slavit tak, aby vedla k rozjímání. Tedy žádný spěch ani běh. Čtení z Písma svatého přednáší lektor. Je to čestná služba Božimu slovu i shromážděnému společenství věřících. Lektor by tedy měl být dobře připraven a rozhodně by Boží slovo neměl z ambonu předčítat na první dobrou. Jak říká sv. Augustin: "Živme se u Božího stolu a jeho slovo ať je zdrojem naší radosti. Vždyť on sám nás pozval na hostinu svého evangelia. On sám je náš pokrm. Ten nejlahodnější jaký může být."

Žalm

Žalm není jen mostem mezi prvním a druhým čtením. A už vůbec není chvílí, kdy můžeme vypnout. Je to Boží slovo, které nám pomáhá rozjímat nad čteními, která jsme slyšeli. Žalm nebo též chvalo zpěv jsou biblické texty, ale mají jiný žánr než sbírky zákonů či dopisy, které z Písma svatého slyšíme ve čteních. Žalmy chtějí mnohem více působit

na naše city. Žalm při každé mši svaté nám má pomoci chvíli zůstat u přečteného textu, rozjímat nad ním a pomocí zpěvu odpovědět. Proto jsou žalmy velmi často vybrány tak, aby odpovídaly na první čtení, po němž jsou zařazeny. Někdy nás také mohou připravit na evangelium, které uslyšíme. Protože je žalm Božím slovem, je lepší jej zpívat od ambonu než z kůru. Protože je žalm písní, je dobře ji zpívat, i kdyby se ve mši zpívalo jen velmi málo. Protože je žalm nenahraditelnou součástí bohoslužby, je možné také na něj kázat.

Aleluja

Aleluja hebrejsky znamená Chvalte Pána. Tímto zvoláním vítáme ve svém středu Ježíše, chválíme jej a vyznáváme svou víru v Něj. Aleluja do doby postní nikdy neproniklo. To, že se ani dnes Aleluja v době před Velikonoci nezpívá, nám pomáhá uvědomit si, že Boha můžeme chválit díky tomu, že Ježíš prožil své Velikonoce, že za nás zemřel a vstal z mrtvých. Aleluja veršem nás připravuje na evangelium. Všichni na tento zpěv povstanou z úcty ke knize Evangelií, která představuje Ježíše, který mluví ke svému lidu. Pokud se nepřenáší evangeliář, přesto se na Aleluja stojí, právě jako příprava slyšení evangelia. Když se v kostele přidáme zpěvem Aleluja a nasloucháme krátkému verši, vítáme mezi sebou Ježíše, který k nám bude promlouvat. Církevní otcové navíc říkají, že nás tento zpěv spojuje s anděly a svatými v nebi.

Evangelium

Církev říká o čtení z evangelia jednu krásnou větu: "Boží slovo nemá vždycky stejný účinek na srdce posluchačů, ale vždycky je ve svém slově přítomen Kristus, který uskutečňuje tajemství spásy, posvěcuje lidi a vzdává Otcí dokonalou poctu." Při hlásání evangelia se používá krásně zdobená kniha, hoří svíce, vzhůru stoupá dým kadidla a zní zpěv, aby všem došlo, že se nejedná o čtení nějakého příběhu, ale že je zde přítomen Ježíš a jeho slovo je mocné. Když čteme evangelium, vždycky při něm stojíme, protože jsme v Ježíšově přítomnosti. Vždycky

říkáme: " Sláva Tobě Kriste." Jaký smysl by měla tato odpověď, kdyby k nám vzkříšený Kristus právě nemluvil. Kněz knihu políbí, jako projev úcty, ne vůči mrtvému papíru a tiskařské barvě, ale vůči živému Ježíši. Jeho slovo na nás má stejně mocné účinky jako na první učedníky.

Upraveno z www.youtube.com/liturgie

Vlasta Jindrová

Malé katechetické okénko

V současné době pandemie koronaviru se opět dostala na pořad otázka hromadného rozhřešení a mimosvátostného odpuštění.

Svátosti jako znamení

Všechny svátosti, včetně zpovědi neboli svátosti smíření, jsou viditelnými (či lépe řečeno smysly postižitelnými) znameními neviditelné Boží milosti. To, co v nich Bůh činí, a co není viditelné, je v nich spojeno s viditelným znamením, které koná vysluhovatel svátosti, jímž bývá v našich krajích většinou kněz. Příklad: ve křtu Bůh odpouští dědičnou vinu a osobní hříchy – to je ta neviditelná Boží milost, a vysluhovatel třikrát leje vodu na hlavu křtěnce (nebo ho třikrát ponořuje) a říká „N., já tě křtím ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého“ – to je to viditelné (a slyšitelné) znamení.

Svátosti jsou privilegovanými, to znamená Bohem *upřednostňovanými* způsoby, kterými nám Bůh chce dávat svoji milost, vlastně sám sebe. Je to proto, že my jako tělesní tvorové v jistém slova smyslu potřebujeme mít tu neviditelnou Boží milost ještě nějak znázorněnu smyslem postižitelnými znameními.

Mimosvátostné Boží působení

Bůh chce pro každého člověka to nejlepší. A jsou situace, kdy lidé z různých důvodů ke svátostem přistupovat *nemohou*. A Bůh je tedy nemůže obdarovat prostřednictvím svátostí. Protože je ale Bůh obdarovat *chce*, tak je v těchto *nutných případech obdarovává stejnými dary i mimo svátosti*. A protože tím největším darem je naše obnova vztahu s Bohem prostřednictvím odpuštění, tak to znamená,

že v nutných případech, kdy člověk nemůže přistoupit ke křtu nebo ke zpovědi, mu Bůh odpouští i mimo tyto svátosti.

Jde „pouze“ o to, aby člověk svých hříchů litoval a prosil Boha, aby mu je Bůh odpustil. To má svůj velký význam třeba právě pro lidi, kteří umírají na nakažlivou nemoc, a nemocniční personál k nim odmítá pustit kněze z obav o jeho zdraví. Anebo v případě náhlých smrtelných úrazů, kdy kněz prostě nestihne dorazit na místo nehody. A můžeme si být jisti, že i v případě těchto náhlých úrazů všemohoucí a nekonečně milosrdný Bůh dokáže umírajícímu „upravit běh času“ natolik, aby měl umírající člověk i během zlomečku vteřiny dostatek času na to, aby s Bohem důkladně probral celý svůj život.

Dokonalá a nedokonalá lítost

U lítosti nad hříchů rozlišujeme nedokonalou a dokonalou. *Nedokonalá lítost* znamená zhruba tolik, že člověk lituje toho, že selhal, neuspěl, že sám sobě něco pokazil. Že sám sebe pošpinil. Třeba se i bojí pekla. Ale tato nedokonalá lítost není tolik prožívána ve vztahu k Bohu.

Naproti tomu v případě *dokonalé lítosti* člověk lituje také (a snad by se dalo říci, že i především) toho, že na *Boží lásku* neodpověděl vhodným způsobem, že „zarmoutil“ Boha, kterého přece *miluje nade vše*. V ideálním případě by naše lítost měla být samozřejmě dokonalá, což se týká jak svátosti smíření, tak i mimosvátostného odpuštění hříchů.

Snad bychom mohli říci, že očištec je místo, kde člověk dostane „čas“ na to, aby hlouběji poznal Boží lásku i svoji hříšnost a tak, aby jeho lítost mohla „dozrát“ a proměnit se z nedokonalé na dokonalou, a i jeho láska k Bohu aby „dozrála“ z nedokonalé na dokonalou.

Společné slavení svátosti smíření se všeobecnou zpovědí a všeobecným rozhřešením

Církev zná tuto možnost pro případ, že na nějakém místě hrozí nebezpečí smrti většímu množství lidí a kněz nemá dost času vyslechnout osobní vyznání viny každého, kdo by chtěl přistoupit ke zpovědi. Anebo může jít o případ, kdy je v určité oblasti velmi malý počet kněží a velký počet kajcníků, takže by jednotlivé zpovídání trvalo neúnosně dlouho a mnoho věřících by se kvůli tomu dlouho

nedostalo ke svatému přijímání. Při této všeobecné zpovědi věřící společně a obecně vyznávají svoji hříšnost (neříkají své konkrétní hříchy), litují jich a kněz jim udělí všeobecné rozhršení.

Společná podmínka

Pro odpuštění mimo svátost a pro všeobecnou společnou zpověď platí ovšem jedna podmínka. Touto podmínkou je předsevzetí věřícího přistoupit k řádné, osobní zpovědi, jakmile to bude možné.

P. Zdeněk Sedlák

Jako farář se každý z nich vydal vlastní cestou.

A všichni dělají "zázraky"

Josef Suchár, Josef Hubálek a Karel Moravec jsou kněží, kteří se každý po svém pustili do rozsáhlých prací na církevních objektech, které mají na starosti. Každému z nich se podařilo během několika let vytvořit dílo, které má hodnotu desítek milionů korun. Kromě toho dokázali oslovit i velké množství věřících i nevěřících, kteří za nimi přicházejí.

Josef Suchár

Kněz Josef Suchár se prochází po kostele Nanebevzetí Panny Marie v Neratově a z každého jeho slova je cítit, jak silný vztah k tomuto místu má.

"Jen se podívejte například nahoru ke stropu. Ten je udělaný tak, že vždy kolem poledne na Štědrý den svítí paprsky slunce přímo na oltář," říká kněz, který se stejným nadšením vypráví o tom, jak je šťastný, že kostel je otevřený nejen během dne, ale také v noci, kdy do něj chodí lidé, kteří pozorují hvězdy na obloze. "Je to nádherný kostel, překrásně zasazený do prostředí kolem," podotýká.

Na příkladu Josefa Suchára i dalších dvou farářů lze ukázat jednu z podob současné české církve. Jejimi členy jsou mimo jiné lidé, kteří díky svému osobnímu nasazení zcela mění opuštěná či zchátralá duchovní místa. Takové lidi bude církev potřebovat, protože kvůli postupné odluce státu se bude muset stále více spoléhat na vlastní síly.

Kněz Suchár přišel do Neratova, osady na hranicích s Polskem, v době, kdy byl vybydlený. On se tam ocitl v osmdesátých letech jako tajně vysvěcený kněz na křesťanském táboře.

"Kostel byl zarostený a já jsem si nejdříve myslel, že je to nějaký hrad. Když jsem ale pronikl dovnitř, modlil jsem se k Bohu a říkal si, že pokud se něco v této republice změní a já budu moci sloužit oficiálně jako kněz, tak se budu snažit dělat všechno pro to, aby se tady mohla sloužit mše a kostel se vrátil k původním účelům," svěřil se kněz.

O několik let později, už v době svobody, kdy sloužil jako kněz na Moravě, požádal tehdejšího královéhradeckého biskupa Karla Otčenáška, jestli by mohl sloužit v jeho regionu. Tak se dostal do tohoto kraje a následně měl na starosti všech jedenáct farností v Orlických horách – včetně Neratova.

"Pustil jsem se do práce, bylo po revoluci, komunisté byli pryč, všechno vypadalo nadějně," komentuje své první kroky, kdy začal s řadou dobrovolníků nejdříve vyklízet kostel a připravovat vůbec první mše po předlouhých 46 letech.

"Mše byla krásná, ale když skončila, hned jsme začali přemýšlet, co vlastně dál. Rozhodli jsme se, že tady vybudujeme poutní místo smíření, na kterém budeme pomáhat lidem s handicapem, a to především dětem," říká Suchár a popisuje, jak doslova vyhrabali z původního oltáře kámen, který posvětilo 14 kněží různých církví při ekumenické mši smíření.

"Tehdy zavládla opravdu euforie a nadšení. Koupili jsme tady první, totálně vybydlené domy, začali jsme přijímat lidi bez domova, některé rodiny si vzaly do pěstounské péče děti. Řekli jsme si, že se pustíme do skutečně velkých oprav a budeme tady žít," popisuje.

Od té doby uplynulo několik let, během kterých se Neratov obrovským způsobem proměnil. Kromě opraveného kostela tady stojí za pozornost několik dalších míst. Od roku 1998 v Neratově funguje chráněné bydlení Domov, které nabízí životní prostor lidem s mentálním postižením, v provozu je i několik chráněných pracovišť, v nichž jsou lidé s postižením zaměstnáni v chráněném prostředí a za pomoci školených asistentů. V dílnách pracují nejen klienti z neratovského chráněného bydlení, ale i lidé s postižením z okolních obcí.

"Musím ale říci, že velkou zásluhu na všem má sdružení Neratov, protože jako fara nebo biskupství bychom se nemohly do řady věcí vůbec pustit," upozorňuje Suchár. Sdružení bylo založeno v září 1992 jako nestátní, nepolitické a nezávislé uskupení právě s cílem obnovit poutní místo smíření a vrátit život do vysídlené horské vsi.

Sdružení provozuje také pivovar, na jehož existenci se pracovalo celých deset let od roku 2007. Po celé toto období byl u toho sládek Jiří Gross, který tvrdí, že i tady byl iniciátorem P. Josef Suchár. "Když jsem přišel, bavili jsme se o tom, co dalšího by se tady mohlo vybudovat, aby bylo možné financovat další aktivity sdružení. Zmínil se, že by bylo dobré vybudovat právě pivovar. On je ten člověk, který je hlavou vysoko a vidí daleko. My ostatní jsme daleko za ním a snažíme se to realizovat," říká s úsměvem Gross.

Josef Hubálek

Kostel Panny Marie Pomocnice na Chlumku u Luže je vidět už z velké dálky. Když se člověk přiblíží, zjistí, že do kostela vede příkré schodiště. "Jen pojd'te dál, pokud by někdo potřeboval, může jet výtahem, který se nám sem podařilo dostavět," říká správce tohoto poutního místa Josef Hubálek.

Už zmiňovaný výtah stojí za pozornost, protože kostelů s výtahy v Česku moc není, a to zejména ne u historických objektů. Však také místní výtah je zabudovaný do celkového prostředí tak, že si ho hned na první pohled nikdo nevšimne. Skrývá se dokonce za velkými dubovými dveřmi, po jejichž otevření uvidí člověk moderní technologii.

Ovšem investice do výtahu je "jen" jedním z řady důležitých projektů, které se knězi Hubálkovi podařily. Když začal s výčtem toho, kde a na co získal peníze, bylo zjevné, že něco takového se podařilo málokterému faráři. Během několika let totiž získal desítky milionů korun jak z Norských fondů, tak Evropské unie.

"Začali jsme tím, že jsme přemýšleli, jak provést obnovu výmalby kostela a případně i restaurování různých věcí. Zjistili jsme, že větší obnos peněz získáme jen tehdy, když požádáme o peníze nějaký velký fond. Takže jsme se obrátili s projektem na Norské fondy a v roce 2009 to vyšlo," vzpomíná kněz na dobu před deseti lety. Za peníze zajistil výmalbu kostela, restaurování hlavního oltáře, některých obrazů i varhan. Kostel začínal dostávat novou tvář. A páter Hubálek další chuť do práce – na řadě byl výtah.

"Přemýšleli jsme, jak kostel zpřístupnit například pacientům, kteří jsou v nedaleké léčebně pro děti a dospělé. Když někdo přijel na vozíčku, nezbyvalo nic jiného než ho vzít a vynést po 63 schodech nahoru," popisuje už neexistující situaci. Tentokrát získal peníze z Regionálního operačního programu. A peníze stačily ještě například na vybudování

kiosku a nakoupení audiovizuální techniky, díky které se návštěvníci hned v několika jazycích dozvědí historii tohoto místa i celého okolí.

Ovšem, jestli si někdo myslí, že toto byl konec prací, tak je na omylu. Kněz se opět obrátil na Norské fondy a opět uspěl. Díky tomu se podařilo dokončit restaurování bočních kaplí, lavic a dalších prvků, upravila se sakristie, schodiště i dlažba, a ještě zůstaly peníze na fasádu na dvou věžích. A ani tato etapa nebyla konečná. "Následovala ještě čtvrtá v roce 2017, kdy jsme dokončili fasádu pláště kostela, provedli parkové úpravy s lavičkami a ohradní zeď," dodává kněz.

Když se ho zeptali, jestli pro něj nebylo příliš obtížné vypisovat projekty, nebo následně se věnovat jejich realizaci či vyúčtování, odpovídal, že ne. "Původně jsem studoval elektrotechniku, takže tam se projekty a takové podobné věci dělaly, technické věci mi nejsou až tak vzdálené. To byla určitě výhoda," říká s tím, že na samotném podávání projektů pracoval s odborníky.

"Velkou posilou byl pro mě i Dominik Duka, který měl v minulosti na starosti naši diecézi. Často sem jezdil a jeho velkým snem bylo tento kostel obnovit. A když má člověk takovou velkou podporu, jako je podpora od biskupa, tak to hraje důležitou roli," přiznává Josef Hubálek.

Teď se kromě jiného těší nejvíce z toho, že se může naplno věnovat komunitě věřících, pastoraci a samozřejmě mládeži. "To je velmi důležitá oblast, pěstovat vztah k Pánu Bohu je přece posláním kněze," připomíná.

Karel Moravec

Mezi kněze, kteří dělají podstatně více, než by museli, patří také Karel Moravec, děkan-rector poutního kostela na Hoře Matky Boží v Králíkách. Tento kostel je součástí unikátního areálu, který byl nedávno zařazený mezi národní kulturní památky. Barokní klášter s kostelem Nanebevzetí Panny Marie je propojený alejí s kapličkami křížové cesty. Od počátku 18. století sloužilo toto místo řádu servitů, později redemptoristů, a v roce 1950 tady komunistický režim věznil kněze.

"Jsem podobná krevní skupina jako Josef Suchár v Neratově, dva podobní blázni, kteří žijí v horách," říká na uvítanou s úsměvem na tváři Moravec, který přišel do těchto míst před téměř sedmi lety. "Tehdy tady skoro nebyly bohoslužby a já si říkal, co tady vlastně

dělám," pokračuje a popisuje, jak si vytyčil tři cíle. Tím prvním bylo každodenní otevření kostela se službami pro věřící a další poutníky. Druhý úkol se týkal kláštera, ve kterém Moravec první měsíce sám bydlel. Od začátku chtěl, aby i tento prostor byl otevřený a sloužil lidem. "To se nám daří. Probíhá tady spousta duchovních obnov pro různé skupiny lidí, máme pobyty pro mládež či seniory. Postupně jsme to upravili do podoby, kdy se dá tady trochu bydlet," pochvaluje si. Třetím okruhem jsou turisté a poutníci, kterých chodí do Králík desítky tisíc. Odhadem jich je ročně mezi padesáti a sedmdesáti tisíci, z toho si deset tisíc koupí vstupenku na prohlídku.

"Z mého pohledu je tak šance lidem říci nejen o historii tohoto místa, ale také povyprávět o vztahu člověka k víře a o dalších duchovních věcech. Běžnému faráři chodí pod kazatelnu do kostela lidé, kteří přijdou každou neděli. Ale ke mně si nacházejí cestu lidé, kteří přijdou třeba jen jednou dvakrát za život a stojí o nějaký rozhovor. Mám tak možnost jim vysvětlit, že obraz církve je jiný, než je zneužívání dětí nebo restituce," říká.

Když přijde řeč na to, proč si myslí, že se jemu a některým dalším "služebníkům Božím" daří prosazovat tak ambiciozní projekty, tvrdí, že důležitá je určitá volnost při rozhodování.

"Je dobře, když biskupství nebrzdí iniciativy některých 'bláznivých' farářů, pokud nejsou blázniví tak, že by něco přivedli zu grunt. Takže to, co vyrostlo v Neratově, nebo co vyrůstá tady v Králíkách, ale také jinde, to je spíš iniciativa zezdola. Biskupství ani nemá šanci něco takového koordinovat z vrchu. Spíš nás má usměřňovat, abychom moc nevybočovali a neudělali nějakou hloupost," vysvětluje.

Zdroj: https://zpravy.aktualne.cz/domaci/pribehy-fararu-neratov-chlum/r~48e010021b3611ea82ef0cc47ab5f122/?fbclid=IwAR03BMCh7XH797x0lPbqwM26PRjDw_12X5Ce-9nrZO5Dzongt1eVi159L_w, upraveno

Papež František: Nemějte strach

Svatý otec mluví s redaktorem italského listu La Stampa o bolesti těchto dnů virové krize: „Stíny, které vstoupily do našich domů, se rozplynou, a lidstvo v srdci raněné sjednoceno vstane“ – shrnuje tento rozhovor vatikanista Domenico Agasso ml., který s papežem Františkem hovořil telefonicky v pondělí 16. března.

„Pláče se, protože to bolí. Z této situace budeme moci vyjít jedině společně, lidstvo jako celek“, podotýká Petrův nástupce. Proto je třeba „hledět na druhého v solidárním duchu“ a podle toho se chovat. Papež František sleduje s obavami vývoj koronavirové krize. Pondělním telefonátem však dodává naději ve „světlo, které osvítil temnoty“, jež „vnikly do našich domů“ formou bolestí a starostí. Až bude po všem, „nastane něco jako poválečný stav“, upozorňuje Svatý otec. Bude třeba znovu stavět, a to na čtyřech pilířích, jimiž jsou „kořeny“, které představují naši prarodiče a staří; „paměť“ na tyto surrealistické dny, „bratrství“ mezi všemi lidmi a „naděje, která neklame“.

Svatosti, blíží se Velikonoce „za zavřenými dveřmi“ a bohoslužbami dostupnými pouze na internetu, v televizi či rozhlasu. Mnozí to budou vnímat jako další bolest uprostřed utrpení. Jak prožít Velikonoce v pandemii?

„V pokání, soucitu a naději. A v pokoře, protože nezřídka zapomínáme, že v životě se vyskytují „tmavé zóny“, temné chvíle. Myslíme si, že mohou nastat jenom pro někoho jiného. Tato doba je však temná pro všechny, nikoho nevyjímaje. Je poznamenána bolestí a stíny, jež vstoupily do domu. Je to jiná situace než ty, které jsme prožili. Také proto, že nikdo nesmí zůstat nedotčen, těchto svízelných dnů se účastní každý.“

V promluvě před Angelus jste řekl, že postní doba může pomoci nalézt smysl všeho, co se děje: jak?

„Doba přípravy na Velikonoce, modlitbou a půstem, nás cvičí v tom, abychom byli solidární s ostatními, zejména s těmi, kdo strádají. V očekávání záblesku světla, které znovu osvítil všechno a všechny.“

Je v této době zvláště potřebné se modlit?

„V mysli se mi vybavuje, jak apoštolové volali v bouři na Ježíše: »Mistře, hyneme« (Mk 4,38). Modlitba nám umožňuje chápat naši křehkost. Je to volání chudých, těch, kdo hynou, a vnímají nebezpečí

a samotu. A v obtížné a beznadějně situaci je důležité vědět, že je tu Pán, ke kterému se lze přimknout. “

Jak nám může pomoci Bůh?

„Podporuje nás mnoha způsoby. Dodává nám sílu, je nám nablízku jako učedníkům, kteří Jej v bouři prosili o záchranu. Anebo když podal ruku tonoucímu Petrovi. “

Kde mohou nevěřící nalézt oporu a povzbuzení?

„Nechci rozlišovat věřící od nevěřících. Všichni jsme lidé a jako lidé jsme všichni na stejné lodi. A nic lidského nesmí křesťan považovat za cizí. Tady se pláče, protože to bolí. Všechny. Lidství a utrpení jsou společné. Pomůže nám součinnost, vzájemná spolupráce, smysl pro odpovědnost a duch obětavosti, jež se rodí na mnoha místech. Nedělejme rozdíly mezi věřícími a nevěřícími, jděme ke kořeni: k lidství. Před Bohem jsme všichni děti. “

K dramatům způsobeným virovým onemocněním Covid-19 patří umírání v izolaci, bez útěchy příbuzných, kteří se nesmějí přiblížit, aby se nenakazili. Denně dochází k srdceryvným scénám v nemocnicích měst Bergamo, Brescia a Cremona. Někteří se těsně před smrtí loučí s manželem, manželkou a dětmi prostřednictvím ošetřovatelů. Co to vzbuzuje ve vaší mysli a srdci?

„V těchto dnech mi vyprávěli jeden příběh, který mne velice dojmul a zarmoutil, také proto, že reprezentuje to, co se děje v nemocnicích. Jedna starší paní pochopila, že umírá a chtěla se rozloučit se svými drahými. Ošetřovatelka tedy vzala mobil a navázala videospojení s vnučkou, takže babička mohla vidět tvář svojí vnučky a odejít s touto útěchou. Je to ta nejzazší potřeba mít někoho, kdo tě drží za ruku a naposledy doprovází. Je tolik ošetřovatelů a ošetřovatelek, kteří plní toto extrémní přání, dopřávají sluchu, naslouchají bolestem samoty a berou za ruku. Bolest toho, kdo odešel bez rozloučení, působí ránu v srdci těm, kdo zůstali. Děkuji všem těmto ošetřovatelům a ošetřovatelkám, lékařům a dobrovolníkům, kteří se navzdory

mimořádné únavě, trpělivě a se srdečnou dobrotivostí sklánějí, aby vynahradili vynucenou nepřítomnost příbuzných.“

„Váš“ Piemont je jedním z nejvíce virem postižených regionů. Kvůli nachlazení jste tam před nedávnem nemohl vykonat návštěvu. Co byste rád řekl piemont’anům?

„(Papež mluví v piemontském nářečí:) »Ochránkyně našeho dávného plémě, střež mě, dokud si mě smrt nevezme: jako voda v řece život plyne, ty však Madono zůstáváš«. Je to mariánská báseň-modlitba od Nina Costy k Těšitelce zarmoucených. Co je více než toto: »jako voda v řece život plyne, ty však Madono zůstáváš«. Piemont’anům tedy říkám: modlete se k Madoně Těšitelce, s vírou a důvěrou.“

Tato planetární krize se vyznačuje také sítí solidarity, tvořené mnoha tisíci lidmi, kteří přinášejí oběti pro dobro ostatních. Až se všechno skončí, prospěje to něčemu v budoucnosti?

„Jednou provždy to bude všem lidem připomínat, že lidstvo je jediné společenství. A také to, jak důležité a rozhodující je všeobecné bratrství. Musíme přemýšlet o tom, že to bude trochu jako po válce. Nebude už „ten druhý“, nýbrž my. Z této situace totiž budeme moci vyjít pouze všichni společně.“

Odkud musíme jako lidské bytosti začít?

„Musíme si ještě více hledět kořenů: prarodičů, starých. Vytvářet mezi sebou opravdové bratrství. Ukládat si do paměti tuto obtížnou zkušenost, kterou prožíváme všichni společně. A jít kupředu s nadějí, která nikdy neklame. Toto jsou klíčová slova nového začátku: kořeny, paměť, bratrství a naděje.“

*Z internetového deníku Vatican Insider přeložil Milan Glaser, autor článku TS
ČBK*

Zdroj: <https://www.cirkev.cz/cs/aktuality/200321papez-frantisek-nemejte-strach>

Živé přenosy bohoslužeb v diecézi

Díky přímému přenosu mše svaté pomocí web kamery se mohou lidi duchovně propojit a být tak účastni bohoslužeb alespoň na dálku.

ŘKF Chrudim (farní kaple)

(<https://www.farnost-chrudim.cz/mse-svate-zive>)

- 29. 3. 2020, 8:30 hod.

ŘKF Litomyšl

(https://www.youtube.com/channel/UCMIOQ8wvdnPdJHGMe_7RXlw?fbclid=IwAR0dfHThQwzTFXpEHYNmGwZBgVAB_FLpM_Y0y-fXw4QN0l78QQ0GCT_ThzQ)

Pondělí až sobota - 18:30 hod.

Neděle - 9:00 hod.

Evangelium pro děti každou středu a neděli, zamyšlení nad Božím slovem, Společné modlitby růžence, každý den mše svatá

ŘKF Vysoké Mýto

(<https://www.facebook.com/Farnost-Vysok%C3%A9-M%C3%BDto-111765280435849/>)

- přenos adorace v rámci Nikodémovy noci v pátek 3.4 od 20.00
- Každý den ve 20.00 – modlitba desátku a ode dnešního dne také vyhlášené novény
- Každé pondělí v 17.00 – modlitba Anděl Páně za ochranu našeho města a okolí
- Každé pondělí ve 20.00 – modlitba svatého růžence za ochranu našeho města a okolí
- Každá neděle v 9.00 – mše sv. z fary ve Vysokém Mýtě

ŘKF Červený Kostelec

(<https://www.farnostck.cz/>)

- pondělí 18:00 hod.
- úterý 7:00 hod.
- středa 18:00 hod.
- čtvrtek 18:00 hod.
- pátek 18:00 hod.
- sobota 7:00 hod.
- neděle 9:00 hod.

Koclířov u Svitav, ČM Fatima

(<http://www.cm-fatima.cz/>)

Bohoslužby on-line: po, út, čt, so 8.00 hod., st, pá 18.00 hod, ne 9.00 hod. Kostel s. Alfonze.

Želiv

(<https://www.zeliv.eu/>)

Růženec on-line z kláštera premonstrátů. Čas konání najdete aktuálně na webu kláštera.

Další mše svaté online: <https://www.mseonline.cz/>

Zdroj: <http://www.bihk.cz/aktuality/zpravy/5692-zive-prenosy-bohosluzeb-z-dieceze.html>

Živé přenosy v televizi Noe:

Neděle 29. března

10:30 Mše svatá z kaple Telepace v Ostravě s texty 5. neděle postní

12:05 Polední modlitba s papežem Františkem

15:10 Uzdrav naši zem s Pavlem Helanem – repríza pořadu ze čtvrtka 26. března

18:00 Mše svatá z kaple Telepace v Ostravě s texty 5. neděle postní

Pondělí 30. března

07:00 Mše sv. s papežem Františkem z kaple Domu svaté Marty

12:05 Mše svatá z kaple Telepace v Ostravě

16:25 Uzdrav naši zem s Markem Orko Váchou – repríza pořadu z 24. března

18:00 Mše svatá z kaple Telepace v Ostravě, na závěr Korunka k Božímu milosrdenství

Úterý 31. března

07:00 Mše sv. s papežem Františkem z kaple Domu svaté Marty

12:05 Mše svatá z kaple Telepace v Ostravě

18:00 **Uzdrav naši zem** – interaktivní pořad, do kterého si budete moci zavolat svůj dotaz.

Středa 1. dubna

07:00 Mše sv. s papežem Františkem z kaple Domu svaté Marty

09:20 Přímý přenos generální audience papeže Františka

12:00 Mše svatá z kaple Telepace v Ostravě

18:00 Mše svatá z kaple Telepace v Ostravě

Čtvrtek 2. dubna

07:00 Mše sv. s papežem Františkem z kaple Domu svaté Marty

12:05 Mše svatá z kaple Telepace v Ostravě

18:00 **Uzdrav naši zem** – interaktivní pořad, do kterého si budete moci zavolat svůj dotaz.

Pátek 3. dubna

07:00 Mše sv. s papežem Františkem z kaple Domu svaté Marty

12:05 Mše svatá z kaple Telepace v Ostravě

18:00 Mše svatá z kaple Telepace v Ostravě

Sobota 4. dubna

17:00 Studio VSTAŇ! Interaktivní pořad nejen pro mladé chce být alespoň malou náhradou za zrušená diecézní setkání mládeže.

Moderátoři: Jitka Tesařová, pracovnice DCM Brno a P. Kamil Strak, ředitel Sekce pro mládež při ČBK

18:00 Mše svatá z kaple Telepace v Ostravě s texty 4. soboty postní s účastí zástupců Sekce pro mládež při ČBK

Neděle 5. dubna – Květná neděle

10:00 Mše svatá s papežem Františkem ze Svatopetrského náměstí ve Vatikánu

12:05 Polední modlitba s papežem Františkem

18:00 Mše svatá z kostela sv. Václava v Ostravě

Zdroj: <https://www.tvnoe.cz/index.php/aktuality/16-zive-prenosy-v-televizinoe>, upraveno

Živé přenosy bohoslužeb v diecézi

Velikonoce přímým přenosem Českou televizí

V mimořádné situaci pandemie COVID-19 zareagovala Česká televize. Přípravuje mimořádné přímé přenosy. Všechny bohoslužebné přenosy si naladíte na programu ČT2.

Nedělní 45 minutové bohoslužby budou z produkčních důvodů vysílány z jediného místa, a to z Komunitního centra Matky Terezy v Praze Hájích. Začátky bohoslužeb budou jednotné, a to v 10 hodin. Neděle 5. dubna (Květná neděle) bude vysílána katolická mše. Bohoslužby nebudou otevřeny veřejnosti.

Zelený čtvrtek (9. dubna) odvysílá přenos brněnské studio České televize, konkrétně od 17:30 hodin 65 minutový přenos mše z římskokatolického kostela sv. Jakuba v Brně.

Velký pátek (10. dubna) patří již tradičně na obrazovkách České televize přenosům z nekatolických církví a nejinak tomu bude i letos. Hodinový přenos je připraven z Farního sboru Českobratrské církve evangelické v Praze 10 Strašnicích a začíná úderem desáté hodiny dopolední.

Bílá sobota (11. dubna): Nejdélším z mimořádných bohoslužebných přenosů bude přímý přenos římskokatolické velikonoční vigilie, která začne o půl deváté večer a bude trvat dvě hodiny.

Boží hod (12. dubna): Hodinový přímý přenos slavnosti Vzkříšení Páně připravuje Česká televize z kostela sv. Václava na Zderaze v Praze, ve kterém se schází věřící Církve československé husitské. Slavnostní bohoslužbě bude předsedat patriarcha této církve Tomáš Butta.

Zdroj: <http://www.bihk.cz/aktuality/zpravy/5698-velikonoce-primym-prenosem-ceskou-televizi.html>, upraveno

Modlitba k patronům – ochráncům před epidemiemi

Svatí Šebestiáne, Rochu a Karle Boromejský, ochránci před morem a epidemiemi. Vyzýváme vás v našich těžkostech v době epidemie koronaviru. Na vaši přímluvu uzdravil Bůh mnoho nemocných a jiné uchránil před nákazou. Prosíme vás o přímluvu za ochranu před epidemií koronaviru. Prosíme o dar pokoje, odvahy a odevzdanosti k životu podle Boží vůle.

Amen.

Pastýřský list ke konci postní doby

Učme se milovat a objímat svůj kříž!

Milovaní bratři a sestry v Kristu,

křesťan se pozná nikoliv podle toho, že nese svůj kříž, ale podle toho, jak jej nese: miluje jej a objímá, čímž se podobá Pánu. Přijímá svůj kříž

s láskou stejně jako On, když Ho vedli na popraviště, kde jej proměnil v nástroj spásy.

Už léta žijeme v klidné a hojné době, která nás svou mírností ukolébala a snad i přivedla k duchovní pohodlnosti či lhostejnosti. Zvykli jsme si křížem se žehnat, o kříži často mluvit, ale málokdy ho musíme v každodenním životě skutečně nést, natož abychom si trpělivě osvojovali dovednost objímat ho a milovat. A ona je to skutečně dovednost, nejenom rozhodnutí nebo postoj. Snažíme se být jako náš Pán, ale nedaří se nám to. Jsme hříšní a slabí, někdy i lhostejní, a proto neustále potřebujeme trpělivě se učit lásce k Bohu a ke svým křížům.

Každoroční školou lásky ke kříži je zejména postní doba. V posledních desítkách let jsme si v ní museli někdy i složitě vymýšlet, čeho se vzdáme, co uděláme pro druhé a jak prohloubíme svou modlitbu. Letošní postní doba je jiná. Sama před nás postavila reálné kříže. Nemusíme už hloubat, čeho se zřekneme, protože skončila veškerá zábava mimo naše domovy. Nemusíme se ptát, komu pomoci, protože kolem nás a s námi žije ohromné množství potřebných, pro které je najednou životním ohrožením jít si nakoupit potraviny. Nemusíme se ptát, jak oživit jednotvárnost své modlitby, když i účast na nedělní bohoslužbě je náhle nemyslitelná a přístup ke svátosti smíření velmi obtížný.

Milovani bratři a sestry v Kristu, modleme se za překonání současných obtíží, zasazujme se podle svých možností o jejich zmírnění, ale pokoušejme se je přijímat také jako dar. Jako nový dar, který je pro nás velikou příležitostí a výzvou obejmout reálný kříž. Pokorně se obrátit k Bohu, litovat svých hříchů, s vděčností Pánu pokleknout, vzít do ruky Růženec, breviář, Písmo svaté a zcela konkrétně pomoci potřebným. Je to příležitost učit se své kříže nejenom nést, ale i objímat a milovat.

Veškeré postní odříkání i modlitby se musí vždycky projevit ve skutcích lásky. Křesťané, tedy Kristovi učedníci, se poznají podle lásky (viz Jan 13,35), nikoliv podle vnitřního hnutí mysli. Křesťanská láska není souborem pocitů, ale skutků. Dnes vidíme skutky lásky všude

kolem sebe, a to velice spontánní. Kolik z Vás chodí někomu jinému nakoupit, šije roušky, hlídá děti, či jinak pomáhá! Chtěl bych Vám za to vyjádřit převeliký dík, stejně jako lékařům, ošetřovatelům, zdravotníkům, pracovníkům charity a dalších podobných služeb, záchranářům, ale i prodavačům, řidičům dopravních prostředků, policistům a všem, kdo nezůstávají doma, protože musí sloužit i přes velké riziko, které z toho pro ně plyne.

Srdečně rovněž děkuji duchovním, kněžím a jáhnům, řeholnicím a řeholníkům, kteří ani přes zavřené kostely nepřestali plnit svou službu obětovat se Bohu za svěřený lid, slavit Eucharistii, nabízet konkrétní pomoc duchovní i praktickou. Má zvláštní podpora patří kněžím, kteří udělují svátost smíření v jakékoliv situaci, zejména nemocným. Zavřené chrámy nemohou zavřít naše srdce. Čím vzácnější je nám účast na bohoslužbě, tím hlouběji jsme zváni hovořit se svým pánem v dialogu vlastního srdce i v rodinném společenství. Využijme tohoto období k obnově rodinné modlitby. Dopřejme dětem, aby znovu zakusily společnou modlitbu s rodiči, neboť ta je bude formovat a posvěcovat.

Zvláště myslíme také na seniory, kteří zakoušejí veliké období samoty. Jejich vnoučata nechodí do školy, přesto se s nimi prarodiče nemohou potěšit. Blízcí jim často mohou jen přinést nákup a nechat ho přede dveřmi. Kéž je Vám, starým či nemocným, povzbuzením naše společná modlitba, ale i aktivita. Pišme seniorům dopisy, volejme jim, pomáhejme jim na dálku a modlitbou doprovázejme i všechny, kdo se o ně a o nemocné starají. Nezapomínejme, jak krásné pro ně je, když jim děti či vnoučata přijdou alespoň zamávat pod okno. Staří a nemocní lidé teď více než kdy jindy zakoušejí chvíle, kdy Ježíš z kříže volal na svého Otce, proč Ho opustil. I jejich kříž však vede k lásce. Můžeme říci, že je to láska o to větší, vznešenější a účinnější.

Milovaní bratři a sestry v Kristu, už teď je jasné, že letošní období postního sebezáporu neskončí ani Velikonocemi. Budeme je patrně slavit ve svých domovech, podrobnější pokyny obdržíte v blízké době. Chtěl bych Vás poprosit, abyste i takové Velikonoce v rodinách pojali skutečně svátečně a zbožně. Věřím, že během nich pocítíte, že kříž,

který se po celý život společně učíme milovat a objímat, nás neubíjí, ale je nástrojem Boží spásy a věčnosti, která daleko přesahuje dny a roky, jež jsou nám vyměřeny na tomto světě. Až soudobé těžkosti pominou, kéž z nich vyjdeme pokornější a moudřejší, hlouběji zamilováni do Krista a jeho kříže.

Píši tento dopis o slavnosti Zvěstování Páně, jež je skrze naši nebeskou Matku Pannu Marii hmatatelným příslibem naší záchrany, vykoupení. Je svátkem naděje, ujištěním, že po noci se znovu rozední. S touto nadějí proto zdvihněme své kříže a vykročme ve šlépějích Toho, který svůj kříž objímá a ten můj pozvedá, abych s Ním měl podíl v Božím království. On a Jeho láska vítězí, proto zvítězí i ten, kdo obejme svůj kříž.

Všechny Vás v této těžké době svěřuji pod mateřskou ochranu Panny Marie, vyprošuji Vám hojnost darů Ducha Svatého, pevné zdraví, odvahu a ze srdce Vám žehnám!

Váš biskup
Jan Vokál

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 18. dubna 2020

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!

Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12

tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300

webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.z.v@gmail.com, 604 246 882

Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu

farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Petra Eliášová – redaktoři farního listu
